

ske Lejen lavere. Den personlige Skat i en By er ikke helt sjældent højere, fordi Grundskatten er lavere, og andre Forhold spiller ogsaa ind end Lejen. I København, hvor Skatten er forholdsvis lav, er Prisen paa de fleste Livsfornødenheder forholdsvis høj; hvis man skulde bestemme et Garnisonstillæg, tror jeg, det vilde være meget ubilligt at gøre det saaledes, at Københavns Embedsmænd fik en daarligere Lønning end Embedsmændene i Provinsbyerne. Jeg synes derfor, at man paa dette Punkt ikke har Grund under Fødderne.

Det andet Hensyn, det ærede Medlem atter fremdrog, var Tanken om en samlet Ordning af Indkvarteringsvæsenet. Det forekommer mig ikke at staa i egentlig Forbindelse med det meget begrænsede Spørgsmaal, her er Tale om. En samlet Ordning af Forholdet mellem Stat og Kommune er meget mulig paakrævet, de bestaaende Regler er saa indviklede, som man med Billighed kan overkomme at lave saadanne Regler, og det kunde være meget rimeligt, om de blev noget simple, men jeg synes ikke, vi kan løse dette Spørgsmaal i Forbindelse med denne Sag, hvor det kun har drejet sig om for Forslagsstillerne og efter min Betragtning at faa tilvejebragt en Ordning, hvorefter den Gruppe af Embedsmænd, her er Tale om, ikke stilles anderledes overfor den danske Beskatning end andre Embedsmænd.

Sandbæk: Udvalget skriver i Betænkningen, at det tiltræder det i Lovforslaget indeholdte Princip, og Mindretallet skriver ligeledes, at, som anført, er det enigt i Princippet. Baade Flertal og Mindretal er enige i det Princip, at militære Personer med Hensyn til kommunale Skatter og Afgifter skal stilles lige med de øvrige Skatteydere. Men naar man kommer fra Princippet over til Realiteten, er Forholdet nok det, at Flertallet vil helst have, at de med det samme skulde stilles lige, og jeg kan høre paa Mindretallet, at det vil ikke nogen Sinde have dem stillet lige. Jeg havde troet, det var Mening, at de skulde stilles lige, og jeg er den sølle Synder, som er fremkommet med Ændringsforslaget om en jævn Overgang i Løbet af 10 Aar. Jeg kan ikke absolut vide, om det er det rigtigste, men jeg tror det, og jeg stemmer for det og gør det med stor Sindsro.

Jensen-Sønderup: Den højtærede Minister siger stadig, at Garnisonsudgifternes Fordeling mellem Staten og Garni-

sonsbyerne vedrører ikke dette Spørgsmaal, men den ærede Ordfører (Andreasen) har Gang paa Gang begrundet Kravet om denne forhøjede Skat med de forøgede Udgifter, Garnisonsbyerne har. Han har Gang paa Gang og stærkest maaske i Dag understreget, at Byerne kan ikke være tjente med de gamle Bestemmelser om Vederlag for Indkvartering, og som Følge deraf, siger han, er de nødte til at have større Indtægter, og det skal de have i Form af en forhøjet Skat paa de militære. Saa siger jeg, at den korte Mening af den lange Tale er den: „Vi finder, at de gamle Bestemmelser om Indkvartering er uretfærdige, og at Byerne skal have noget mere, og vi kan komme let over det ved at lade de militære skattepligtige betale 160,000 Kr. mere til Byerne“. Men saa let synes vi nu ikke, man kan komme over det.

Forsvarsministeren (P. Munch): Maa jeg blot gøre den korte Bemærkning, at det er klart, at Repræsentanterne for de særlig interesserede Byer drager den nævnte Synsmaade frem, men naar vi andre har sluttet os til Princippet i dette Lovforslag, har det ikke været af Hensyn til de bestemte Garnisonsbyer, men det har været, fordi det forekom os, at der var noget unaturligt i, at en bestemt Gruppe af Embedsmænd stod anderledes overfor Lovgivningen med Hensyn til Skat end andre. Vi har ment, at det var rimeligt at komme bort derfra, og ved Hjælp af den Overgangsbestemmelse, her er foreslaaet, tror jeg, dette kan ske paa en nogenlunde lempelig og fredelig Maade.

Ordføreren (Andreasen): Det ærede Medlem fra Verninge (Jensen-Sønderup) bliver ved at gentage, at mit Hovedargument for dette Lovforslags Gennemførelse er, at jeg ønsker at skaffe disse Garnisonsbyer større Indtægter. Det er ikke rigtigt. Mit Hovedargument er, at jeg ønsker, at alle Borgere skal stilles lige i Henseende til de kommunale Skattebyrder. Jeg vil gerne — og det, tror jeg, er hele Flertallets Mening, og jeg takker det ærede Medlem fra Lemvig (Sandbæk) for hans Udtalelse — hjælpe de Herrer Officerer, som lejlighedsvis injurierer Landets Forsvarsminister, til at overbevise Befolkningen om, at de er de store Patrioter, de gerne vil gælde for, derved, at de paatager sig samme Byrder som andre Borgere i Samfundet. Det er mit Hovedargument. Og det maa det ærede Medlem fra Verninge